

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvzemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejeman, za avstro-ugarske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold. za četr leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četr leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 krajc. za mesec, 30 kr. za četr leta. — Za tuje dežele za celo leto 20 gold., za pol leta 10 gold. — Za gospode učitelje na župniških šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četr leta 2 gold. 50 kr., po pošti prejeman za četr leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četrtih stopnje petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska. Vsakokrat se plača štampelj za 30 kr.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani na celovski cesti v Tavčarjevi hiši „Hotel Evropa“. Opravništvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Národní tiskarni“ v Tavčarjevi hiši.

Svobodomiseln Slovenci in verske postave.

Naše časnikarstvo, domače in inozemsko, se bavi sedaj s konfesijonelimi vprašanji, katera ravnokar pričakujejo rešitve v državnem zboru; vse stranke se zanj zanimajo, nanj pripravljujo. Uže so organi naših „starih“ v tej zadevi barvo pokazali, ter, kakor se je moral pričakovati, z vso strastnostjo proti njim se izrazili; treba tedaj, da tudi „mladi“ po resnem premišljevanji se jasno odločijo, kako se bodo oni vedli v pretečem parlamentarnem boji in kje bodo iskali svojih zaveznikov, kje svojih nasprotnikov? Saj ima stvar, tako pomenljiva sama na sebi, za našo narodno-liberalno stranko še neko posebno važnost; saj je bil glavni uzrok razdora v narodnem taborji protislovje v politično-verskih zadevah in ravno pri tej priliki se bodo moralno pokazati, ali so bili naši nagibi, samostalno postopati ter klerikalno vez pretrgati, zares izvir možatresnega prepričanja, ali pa samo dokaz bojazljivosti in bolehnosti, katera tako rada s cunjam zvonečih fraz pokriva nagost duševne revnosti ter tam visokodoneče besede rabi, kjer bi svet pričakoval moških energičnih činov in del!

Vlada je izročila poslancem načrt štirih postav, namenjenih uravnavi pravnih razmer katoliške cerkve, samostanom, cerkvenemu premoženju in verskim družbam. Mi nikakor ne dvomimo, ka se bodo mladoslovenski poslanci, izmed katerih eden (dr. Razlag) sedi v konfesijoneljem odseku, odločno potegovali in delali za predložene postave. Da potrebujemo za te razmere

novih zakonov, je očvidno: kajti od kar so postave od 25. maja 1868. bistveno razrušile sramotilno pogodbo konkordata, po kateri se je hotel državni despotizem trdno ustanoviti na podlagi verskega in od kar je naš cesar 30. jul. 1870. s formalno odgovarjanje te zveze vatikanu pravilno odgovoril na čudni dogma papeževe nezmotnosti, imamo v istini na cerkveno-političnem polji anarhijo, pogrešamo v istini pravne podlage. Kako pa nove zakone stvarjati? Posvetovanja in posredovanja z Rimom tu nikakor niso na svojem mestu, kajti vsakemu zgodovinsko izobraženemu je znano, da Rim čestokrat prizava „fait-accompli“ in se klanja odločnosti in eneržiji, nikendar pa mehkemu rahlemu postopanju in delikatnej obzirnosti; posebno pa niso jesuiti, kateri sedaj v vatikanu gospodarijo, spravedljivi elementi. Torej je v tem slučaju država primorana, iz lastne iniciative se lotiti novega postavodajalstva in gotovo je bodo tu radostno pritrjevali vsak, katerega verski fanatizem še nij popolnem oslepil za državno idejo ter za njen nepremakljivi vzvišeni poklic, neodvisno in svobodno si stvarjati temelj in norme svojega življenja.

Kljubu mnogim nedoslednostim in neodločnostim so nove verske postave vendar napredovalni korak. Tako je na pr. popolnem opravičeno državno udeleževanje pri imenovanju duhovnikov (§§. 2—7 I. post.) ravno tako postopanje proti onim duhovnem, kateri so kak zločin zakrivili, ali javni mirkalili (§. 8), ker le po tej poti je mogoče, jez postaviti fanatizmu onih mnogobrojnih zelotov, kateri mesto da bi v svojem blagoslovem poslu ljubezen in krščansko spra-

vedljivost širili, le hujskajo ter državni in socijalni obstanek podkopavajo. Isto tako potrebno je kontroliranje štolnih tak, (§§. 23—26 II. p.) ker samo tako se bodo ljudstvo obvarovalo spekulativnosti in denarjalakomnosti mnogih dušnih pastirjev, ki v tem oziru celo prekosujejo znane lastnosti Abrahamskih potomcev.

Škandali à la Jarec iz Dola, se od slej ne bodo več vršili; od slej ne bodo več mogoče, da bi n. pr. duhoven se branil, reže pokopavati, ker se mu štola ne more plačati, ali da bi pri delitvi zakramentov na materialne dobicek gledal, kakor postavim, neki fajmošter na Dolenjskem, kateri pri velikonočnih spovednih listkah kar cele — vsozove drž profitira! Gotovo je sicer, da bodo klerikalci velikansk hrup pognali proti enakim določbam, mogoče tudi, da bodo tisti nasprotovali, ki se slepo drž Cavourjevega izreka o „svobodnej cerkvi v svobodnej državi“ — toda naši poslanci naj pomisijo, da je ta beseda sicer jako lepa v teoriji, da zadostuje tudi malim in zatrtim sektem, da se pa nikakor ne da uresničiti nasproti kolosalnej hierarhičnej sistemi, katera, kakor zgodovina kaže, le gospodariti hoče ter svoj teški jarem vsakej drugej oblasti nalagavati namerava.

Toda nove postave boljhajo kakor vsi čini sedanjega ministerstva na nekem položišču, ter zopet dokazujojo, da se Stremer le prerad drž nemškega pregovora: „wasche den pelz und mach' ihn nicht nass.“ Nemški liberalni elementi naše zbornice nameravajo torej iz lastne iniciative nekatere potrebne postave, kakor postavo o obligatoričnem civilnem zakonu, o izreji duhovnikov

Listek.

Spéče jezero.

(Novela, francoski spisal Lucien Biart, posl. Dav. Hostnik.)

(3. nadaljevanje.)

— Jaz ljubim in sem ljubljena, odgovori živahnno mlada ženska; toda, ako se moji sreči žuga, ne bom si s tem časa kralila, da bi si oči rudečila in se s tem grdila, kakor ve dve; jaz bom vedela ravnati. Ti si lepa, Kvirina, tako lepa, da vem, da ti še Wilson nij enaka. Pri sveti devici, kaj misliš, da si ne utakneš v lase kinča, da jih nosiš v takem neredu po čelu? Pa ta obleka! ali je čas, skrivati se v obliko, ki nij več v navadi? Kako si pa prišla?

— Peš.

— Pa v taki vročini? Ali si budalasta! Obriši solze, pojdi, bodevi zajutrekovali, saj si teč, vem da. Tvoj pa Lavrin soprog le iz zvedavosti hodita k pevki, ker se jima

čudna zdi. Blondina je drugačna od zamurke; to ja mika.

Med zajutrekom donna Kvirina zopet začne o donu Ludoviku govoriti, a donna Lorenca jo tako zavrne, da si nij več upala imenovati ga. Sicer se je donni Lorenco prijateljica smilila; poslušala jo je, jej dala svete, ter jo celo kratkočasila.

— Kako si srečna, da nijsi ljubosumna! reče donna Kvirina stopaje v nosilnico, ter jo potaplja po rami, češ, da odide.

— Jaz verujem v don Ludovika, on pa va-me, in živim zaprtimi očmi.

— Bog daj, da bi te ne silil kmalu, da je odpri.

— Jaz ljubim njega, on pa mene, odgovori donna Lorenca osorno. Ne govoriti več o tem predmetu, Kvirina, in sveta devica naj te varuje in vodi.

Ko prijateljica odide, stegne se donna Lorenca po kojki ter si da prinesi cele kupe blaga. Potem pokliče hišine, ter jim odkaže delo.

Ob času obeda pride don Ludoviko.

— Ah, sennor komisar, vslikne kreola, ki zarudi, ko ga zagleda, kako ste srečni, da imate tako delavno in razumno soprogo, kakor sem jaz! Ker vas nij bilo, sem celo jutro jahala, spremljana od Antonija, in to vas stane naj manje sto pijastrov, ki sem jih tu pa tam delila. Ali mi odpustiš?

— Da si dobro delala, moja Lorenca? lepo se ti zahvaljujem.

— Pojdiva h kosilu, ako se ti ljubi, in pripoveduj mi kaj o čudežih, ki jih pravljajo.

Don Ludoviko je bil pričakoval graje, a žena ga sprejme vsa vesela. Po kosilu se vsede na teraso, donni Lorenco k nogam; tamu pripoveduje, — ne da bi izpregovorila kaj o tem, kar se je nje tikalo — o pohodu, ki ga je bila sprejela.

— Uboga Kvirina, dejte kreola h koncu, pustila me je vso zamišljeno in žalostno. Vi ste kruti, gospodje soprogi.

— Kvirina se moti, njen soprog jo moli.

na katoliško-teologičnih fakultetah itd. ustvarjati. Vse nam kaže, da bodejo zastopniki naše stranke tudi v teh zadevah svojemu svobodomiselnemu programu zvesti ostali. Naj se ne dajo strašiti klerikalnej agitaciji! Civilni zakon, naraven sam ob sebi, ker je zakonska zveza v prve vrsti splošno-človeška pogodba, pri katerej razne konfesije sestojimi ceremonijami le auksiliarno sodelujejo, potreben posebno v Avstriji, kjer prebivajo verniki raznih verskih izpovedavanj, gotovo ne škoduje katoličanstvu, ker ga nabajamo celo v najbolj katoliških deželah, n. pr. na Francoskem, na Renu, v Belgiji, in se bode tudi pri nas kmalu prikučili, kajti naš narod ga še dobro pomni iz one simpatične francoske dobe, kjer so se poroke tudi pred županom in potem še le pred duhovnikom vršile, ne da bi naši očetje mislili, da sklepajo mesto pravega zakona le grešni konkubinat in ne da bi mi, njihovi potomci jih imeli za preštevalce, sebe pa, njih zarod, za ilegitimne otroke!

Še bolj pa se morajo naši poslanci za to potegavati, da se odpravijo škofovja semenišča, gnezda jezuitizma in sovraštva domike, ter da se duhovenski narastaj po univerzah strokovnjaško in splošno izobražuje. Z olikanimi duhovniki, ki so svet videli in njega ter njegovo kulturo spoznivali, se bodo tudi mi posvetnjaki radi in lehko porazumeli; z neotesanci pa, kakor dandenes po rovtarskih prižnicah rogovilijo in razbijajo, ter ljudstvo proti postavi in proti omiki fanatizujejo, s Tombakovec, kateri v svojej borniranosti: „proš s šolami!“ kričevajo, stakimi surovimi elementi pa vsako spravo odločno odbijamo!

Lehko mogoče, da se bode naši stranki in našim poslancem, ako energično postopajo v smislu svojih mandatarjev, očitavalo, da odstranujemo naše klerikalce od skupne narodne stvari. Tudi to nas ne bode motilo! Vsaj nam jasno kažezi zgodovina in lastno izkustvo, da je klerikalizem povsod si enak, povsod brezdomovinski da se samo zarad tega narodom hlini in prilizuje, da bi jih tem laglje rimskemu absolutizmu podvrgel! Kdo more to tajiti, ako se ozira na dogodbe, katere ravno sedaj Evropo pretresujejo?! To vidiemo jasno na Španjskem, kjer hočejo

popovi besnega Don Carlosa na krvavi prestol vzdigniti; na Francoskem, kjer spodkopavajo ljudovlado, da bi potem narod izdal od zgodovine prokletemu rodu bourbonskemu; v Švici, kjer veleizdajno intrigirajo proti državnemu obstanku; na Nemškem, kjer se pajdašijo s se socialisti, da bi razrušili novo stvarjeno državno poslopje; na Italijanskem, kjer rogovilijo proti krvavo priborjenej edinstvi, ter v staro nesrečo silijo komaj oslobojeno domovino; — to vidimo v malem tudi pri nas, kjer se posmehavajo našej „piškavej narodnosti“, ter geslo proklamujejo: „rajši nemškutarja nego liberalnega Slovence“! Na take elemente — poštenih duhovnikov kakor se nahajajo tudi še pri nas, dasiravno „vari nantes in gurrite vasto“, sem ne prištevam — pa še dalje se ozirati, bilo bi več nego politična napaka, bi bilo uže izdajalstvo nasproti našemu narodu in njegovej bodočnosti!

Prof. Fr. Šuklje.

Politični razgled.

Notranje dežele

V Ljubljani 3. februarja.

Cesar naš pojdje 11. februarja. Spremi ga tudi Andraši.

V državnem zboru je po štanj N. fr. Presse zdaj vstopilo 316 poslancev, klub levice šteje 88 udov, centrum ima 54 udov, „fortschritt“-ov klub, ali nemško-nacionalci imajo 57 udov, Poljaki 44 in „pravna“ stranka ima 30 udov, Čehov je 8, Slovenci 4, itd. Ustavoverna stranka ima tarej več nego dve tretjini.

Odbor za nasvet Fuxov o odpravi časnikaškega štemplja je sklenil nasvetovati državnemu zboru, da se odpravi novinski štempel od 1. januarja 1875 počenši. Češki „Pokrok“, glavni organ staročehov, prinaša zadnji četrtek voden članek, v katerem ga je srambiti „klerikalen“, torej ta naziv od sebe odbija. Isto tako energično protestira proti temu, da bi bila kedaj stareška stranka popolnem zilita se in zedinila s „pravno“ stranko. Torej ožjega društva ultramontanov se sramujejo vsi kolikaj pošteni politiki. In to „Pokrokov“ izjavo (sicer nekoliko zaklavzuljano) pripomčamo našemu klerikalnemu listu, ki stare Čehe s pravnarji in Chambordovimi jezuiti v en koš meče in s tem svoje bralce mistificira.

„Vaterland“ poroča, da dobode bojevalna cerkev v Avstriji izdatno pomoč. Na-

selili se bodo namreč v našem cesarstvu oni škofoje, ki jim na Pruskom ne kaže več ostati. Tako bo škofov bratislavski, Förster, na avstrijski del svoje škofoje retrirjal se, in tudi poznanški mučenik Ledochowski se bodo skrili v senco olomouške krive palice pred nemškim Dijoklecijanom. Ako se potrdi, kar pišejo nekateri pruski časniki, da se bodo vsi odstavljeni škofoje iz dežele izpodili, potem bodo imeli takrat črno-ruhenih kolov majhen koncil, ki bo znabiti tudi naši vlad malo nagaja, kakor pruski.

Tiroški Italijani bodo kakor „N. fr. Pr.“ poroča, kmalu v državnem zboru svoje terjatev stavili glede odločenja italijanskega dela Tirolske od nemškega.

Ogerska vlada misli razglasiti imena vseh onih, ki niso še davkov plačali. „Magyar Pol.“ javlja, da ministerstvu dohajajo vedno izkazi o zastalih davkih. Kadar bodo date sestavljeni, se bodo imena vseh, ki so več kot 500 gld. na davkih dolžni, v uradnem listu razglasila. Uže iz dat, ki so dozdaj v ministerstvo došle, se vidi, da ne ostaje ubogo ljudstvo davke dolžno, nego da so bogatščini, ki so tikoma izpoljevanja državljanov dolžnostij najbolj leni. — K ministru kupčinstva je šla hrvatska deputacija, ter ga je interpelala, zakaj so po hrvatskih deželah odstavljanje hrvatskih sinovje na železnicih, ako ogerskega jezika ne znaajo. Minister jim je odgovoril, da bo skrbel, da se ne bo nikomur zaradi tega krvica godila, in da je uradni jezik na vseh hrvatskih železnicah hrvatski, ne pa magjarski.

Vnanje države.

Srbski knez je, ko je bil na Dunaji, prosil vlade, da bi mu dovolila imeti na dunajskem dvoru političnega agenta, kakor jih ima rumunski knez pe vseh dvorih. Skupščina je plačo za ta posel privolila, in agent odide kmalu na Dunaj.

V francoskih zbornicah so se začela obravnavanja o novih davkih, ki pa ne bodo tako naglo končana, nego bodo še teško zvišala, s katerimi se ima Brogliejevo ministerstvo boriti. Kakor ministerijalni list pišo, se zaradi potlačenja „Universa“ ne bo stvila nijena interpelacija. Toda neznačajni desničarji, ki so bili Mac-Mahona za diktatorja izvolili, bi se ga zdaj zopet radi znebili, ker njegova vlada jeznoroge škofe po prstih tolče. Zato se jim je zopet po grofu Chambordu začelo tóžiti. Od Broglieja zahtevajo, naj rojaliste podpira, ako hoče na svojem mestu ostati. Levi centrum pa se bo zato potegnil, da Mac-Mahon ostane, za kar je izvoljen.

Na Saskem so ožje volitve za nemški državni zbor postavile Saksonom sedem socijaldemokratov, sedem konservativcev, šest nacionalnih liberalcev in tri naprednjake

— To sem ji vedno pravila, a ta veliki otrok ne zna drugega, ko jokati.

— Ti bi se torej ne jokala? vpraša don Ludoviko.

— Jaz tega ne vem, kajti ne zdi se mi, premišljevati o stvareh, ki bi se lehko zgodevale, ki se pa ne bodo. Vendar, ko bi kljub teji nemogočnosti kaka ženska prišla med mene in med tebe, mislim, da bi ne prišla živa izmed nahi.

Donna Lorenca se na lahko nagnje nazaj, ter si podpre glavo z lepimi rokami smehlja se med govorjenjem. Oči se jej začeno zapirati in skozi dolge trepalnice gleda zaljubljeno don Ludovika. Ta vstane.

— Lahko noč, gospod zaspanec, dej reče na uho.

Mahoma ga soproga prime za glavo ter jo stisno k sebi, potem ga objame.

III.

Drugi dan, proti devetim zvečer sta dva ognja, v enaki oddaljenosti od perona koridorske prefekture rudečila živim plamenom

façade hiš, ki so stale okolo, in zrak napolnjevala z dišečim dimom. Okna nezmernega salona, ki municipalnemu svetu služi za posvetovanje, so dala videti lustre, v katere so bile utaknene radeče sveče, in široke stopnjice oficijske palače je pokrivala krasna tratica, obsejana s cvetkami, kakoršne rastejo v tropičnih deželah. Municipalna kočija, narejena po okusu Ludovika XIV., je pripeljala čudovito Wilson, katero je spodaj pri stopnjicah sam prefekt sprejel. Ljudstvo, vse natlačeno po ulicah, začne besno pozdravljati pevko, zagledavši jo, in orkester iz rafinirane udvorljivosti zaigra amerikansko narodno himno, Yankee doodle.

Pri moji veri, zdi se mi, da sanjam, dragi moj, reče eleganten kavalir, kateremu je po vestiji bil ščipavnik, na svilnatem motivu privezan, in kateri je tekal po dvorani, opiraje se na roko nekemu mehikanskemu častniku. Tisoč in ena noč, to niso same priovedke. Bolj strašnega njen, kakor so vaše ceste, vaši vozovi so

tesni zaboji, vaše kuhinje ničesa vredne. Vaša narava je krasna, a vaš narod je tako neroden, da mi jo pridi. Sploh, ali niso norci ti ljudje, da se v takem vremenu, kakor je zdaj, do oči v volno zavijajo? Kar se tiče njihovih klobukov, ki imajo take strašne krajevce, reči vam moram, da jih morejo le kaki cestni lupeži nositi. Kje ste še dobili umetljnika, ki vam je to cetočo trato sestavil, katere se komaj upam z nogo dotakniti se? Kako je čarovna, kako lepo so barve uvrstene! Ko bi bil jaz ženska, ne stopil bi drugam, kakor na te šibke čudeže, katerih stvarnik je, stavim da, kak Francoz.

— To je delo Indijanov, kateri vam tako malo dopadejo, sennor.

— Res? Dobro, oni so grdi umetljniki, a umetljniki so. Pa res, od kod imaste navado, da iz taistega kozarca pijete?

(Daje prih.)

za zastopnike. Ako se k tem sedmim socijaldemokratom računita še ona dva iz Slezika in eden iz Elberfelda, bo vsega skupaj deset socijaldemokratov v državnem zborn.

Angleška simpathie-meetinga za Nemčijo sta imela popolno protestantovsko in antipapično podobo. Govorniki so govorili kako strastno proti rimski cerkvi kot proti taki, ne pa zaradi njenega absolutizma. "Times" k temu omenjajo: "To ni prav izraz Angleške v velikem vprašanji. Olikani v deželi ne delajo Bismarcku te krivice, da bi njegov boj proti katoliški religiji kot tak smatrali. Tudi pismo cesarjevo se je proti temu uže zavarovalo, in Nemčija naj bo prepričana, da Angleška, kot taka nema simpatij proti intoleranciji, in da nemškega boja proti ultramontanizmu nema samo za prepir med dvema nasprotnima sektama."

Dopisi.

Iz Dunaja 51. jan. [Izv. dop.] Veliko senzacijo v vseh krogih je napravil samoumor generala Gablenza v Círibu. Ko so došle prve vesti o njegovi smrti skušalo se je prikrivati, da si je sam kreglo v sreču ustrelil in da je to storil v obupnosti zarad velikih zgub na borzi. Gablenz je bil dober general, a v politiki privrženec ustavoverne centralistične stranke. Priromal je iz "rajha" k nam in sobej prinesel nemške predstode proti Avstriji in nemško oholost proti Slovanom. Njegova smrt zopet na čudni način razsvetljuje tukajšnje socijalne razmere ter kaže, v kako visoke kroge je segal tukajšnji borzijski švindel. Gablenz je bil zet barona Eskelesa, enega najbogatejših tukajšnjih bankirjev, a on ni živel s svojo ženo. Lehek način, denarjev si pridobiti, zvabil ga je med gründere, bil je upravni odbornik pri različnih društvin in zraven na borzi igral. Po lanskem polomu je vse zgubil in še take svote dolžil na menjicab, da mu niž bilo najti rešitve, da si ohraui svoje časti nego smrt. Koliko nesreča je borzni polom zakivil, da se teško ceniti. Žalostno je, da so najhuje počkovani taki ljudje, ki navadno niso na borzi igrali, ampak se dali privabiti po goljufnih borznih komptoirih. Pravi borzljanci so vedli o pravem času svoje papirje oddati, kupili so si hiše in gradove in kljubu polomu so ostali milijonarji. Proti tem sleparskim gründerjem bi morala sodnija strogo postopati, ker oni so zakrivili, da je na tisoče rodbin ruiniranih. A če bodo ti ljudje tudi zaprti na nekaj mesecov, kaj jim to mar? svoje milijone imajo v žepu. Neki židov Ofenheim, ki je v preiskovalnem zaporu zavojno nerednosti pri Lvovsko-černovski železnici, katere glavni vodja je on bil, ponuja eden milijon gold. kavcije, da ga izpuste iz preiskovalnega zapora. Pred nekimi leti še berač in zdaj milijonar. Kako je mogoče da bi mož po poštenem poti si naenkrat milijone pridobil. Denarna kriza pa ima še druge nasledke. Fabrikanti ne dobivajo zadosti naročil, tedaj morajo odpustiti delavce. Tukaj je okoli 20.000 delavcev brez dela, katerim je prištei 4000 uradnikov raznih bank, ki so tudi brez službe. Govori se, da nameravajo delavci napraviti veliko demonstracijo, kakor l. 1868, ko so se zbrali pred poslansko zbornico ter zahtevali vseobčno volilno pravo. Delavci menda zdaj čutijo, da so o svojem času bili samo orodje ustavovercev, zlasti Beusta in Giskre, ki sta dobro vedela rabiti trume delavcev ter plašiti dvor s prekučijami. Zdaj pa bi take

demonstracije vladu jako neugodne bile, zato pa svarijo ustavoverni listi delavce, naj se nikakor ne dano hujskati od klerikalnih agentov. Po mestu se namreč govorji da klerikalni agentje šuntajo delavce in baš "Vaterland" je prvi z veliko škodoželnostjo pripovedoval o predstoječih delavskih homatijah. Mislimo vendar, da se nam niž bat, da bi se kalil javni mir.

Iz Belgrada 27. jan. [Izv. dop.] Gotovo bode zanimiva za vaš slovenski svet volitev poslanca za ogerski zbor, katera je bila pred nekoliko dni v sosednjem nam Pančevu. Kakor vi Slovenci tako se tukaj na obali Donave Srbi, po krvi vam bratje, sinnovi taiste majke Slave, boré za svoj narodni obstanek. More se reči, da je bila ta volitev najbolj važna, kajti magjarski vlad je vrlo mnogo do tega stalo, da bode v tem okrogu, kateri je sestavljen iz največjih delov bivše granice, voljen njen kandidat, in da tako svet ne čuje tožbe bivših graničarjev. Ona je zbog tega vsa sredstva upotrebila, da prodre. Dala je zapreti uplivne narodne može, trošila novce, obetala volilecem njive, vino-grade, livade itd. in ko je dan volitve prišel, morali so tisti volilci, o katerih je bilo znano, da bodo za narodnega kandidata glasovali, noč in dan pod milim nebom čakati, vladni volilci so pa precej na vrsto prišli. Da narodna stranka pri takih okolnostih nji križem rok držala, to se samo po sebi razumeva. I ona je vse postavna sredstva upotrebila, da bi bil njen kandidat dr. Polit izvoljen. Ker je v teh krajih tudi mnogo Romanov, od katerih mnoga zavisi izid volitve, zavoljo tega je prišel v Pančeve romanski poslanec Babes, in je svoje rojake nagonvarjal, da volijo srbskega narodnega poslanca dr. Polita, rekoč jim, meni so Srbi pomagali, da sem bil v beli Cerkvi izvoljen, kajti oni so vsi za mene svoj glas dali, zavoljo tega vas prosim, da vi zdaj Srbom pomagate, da bo njihov kandidat izvoljen, in ko so Romani na vrsto prišli, je vsak svoj glas dal za "domnje" Polita.

Prve dni volitve bila je vladna stranka v večini, kmalu potem je pa dobila srbska narodna stranka večino 700 glasov, a 5 srbskih vasi in mesto Pančevu še niso oddali glasov. Bilo je gotovo, da bo koncem volitve narodna stranka imela večino o več tisoč glasov; ali narodna stranka obrača, vladni komisar pa obrne.

Naenkrat se ostalim volilecem javi, da se je predsednik razbolel, in da se volitev ne more nadaljevati; malo potem pride telegram iz Pešte, da se volitev sistira. Komentara ne treba.

Značajno je, da je mnogo nemških volilcev, kateri so do sedaj zmirom z Magjari držali, glasovalo za srbskega kandidata; uzrok temu gotovo je ukaz magjarske vlade, po katerem se je od 1. januarja t. l. v vse uradnije v Pančevi vpeljal magjarski jezik, in izrinil nemški in srbski. Tako so Magjari dali svojim najzvestejšim zaveznikom, Nemcem, prvo klofuto. *Quem deus perdere vult, dementat.*

D.
Toplicah. Rajni je bil vnet narodnjak, podpornik več slovenskih društv, in eden naših najmarljivejih agitatorjev za naš "Narodni dom", katerega zdanje je podpiral z denarjem in z delom; sam je kupoval les za streho, in ker se je vse streže v Toplicah delalo, vodil in nadziral je sam vse delo. Zgubil je tedaj naš "Narodni dom" enega prvih podporaikov. A drugi naši rodoljubi uaj ga posnemajo!

— (Iz Dunaja) nam predsednik slovenskega društva "Slovenija" piše, da Preširne besede 8. ali 9. februarje zarad veličih zadržkov ne bode, — kakor je bilo prej v našem listu trajno.

— (V ljubljanski čitalnici) je bila letošnja Vodnikova beseda o svečnici v primeru s prejšnimi leti jako slabo obiskana. Petje je bilo izvrstno in sploh muzikalni del jako izboren, a plesalk je bilo malo.

— (Ples "požarne straže") na ljubljanskem strelšči je bil prilično tudi slabo obiskan. Sicer situacija precej animirana. — Predpost je v Ljubljani v vseh slovenskih in nemških in mešanih krogih prav mrzel.

— (G. Kocelj), znani slovenski dramatični igralec je v nedeljo igrал v iz slovenskega od njega samega prestavljeni igri "Požigalčeva hčič" prav izvrstno. Gledališče je bilo polno.

— (Osemnajsta slovenska predstava) v deželnem gledališči bo jutri četrtek 5. februarja. Igrala se bode prvič krat igra "Doktor Robin" v 1. dejanji, iz francoskega poslovenil V. Mandelc in pa priljubljena opereta "Izbujeni lev".

— (Svoje dete umorila) je neka ženska v Zagradci pri Krki na Dolenjskem pred nekaj dnevi, ter ga zakopala na cerkvenem pokopališči, a tako površno, da so ljudje, ki so k maši prišli, videli iz zemlje moleča kolanca. Naznali so to g. fajmoštru, ki je dal otroka izkopati. Na večer je prišla k njemu hudodelnica, katerej vest nij dala miru; rekla je, da je bilo dete mrtvo rojeno, potem pa se je udala, da je bilo živo. Odpeljali so jo h kresijski sodniji v Novemesto.

— (Iz Trsta) se nam piše: V petek ponoči, je necemu tukajnjemu bogatašu pogorel konjski blev, dva lepa konja in ekvipaža; kako je ogenj nastal, se do sedaj še nij izvedelo.

Poslano.

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka in brez stroškov.

Revalescière du Barry

v Londonu.

Vsem trpečim po izvrstni Revalescière du Barry, katera brez porabe leka in brez stroškov sledi bolezni odstrani: bolezni v želodci, v živilih, v prsih, na pljučah, jetrah, žlezah, na sliznicah, v dušnjaku, v mehurji in na ledvicah, tuberkole, sušico, naduhu, kašelj, naprevljivljost, zapor, drisko, nespečnost, slabost, zlato žilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavico, naval krvni, šumenje v ušesih, medlico in bljevanje krvni tudi ob času nosečosti, scalno silo, otožnost, susenje, revmatizem, protin, bledico. — Izpisek iz 75.000 spričeval o ozdravljenjih, ki so vsem lekom kljubovala:

Spričevalo št. 74.670.

Na Dunaji 13. aprila 1873.
Sedem mesecev je sedaj, ko sem bil v najobupnejšem položaju. Bil sem bolan na prsih in živilih, tako da sem od dneva do dneva vidno ginéval in vsled tega dalj časa nijsem mogel se učiti. Slišal sem o Vašej čudovitej Revalescière, rabil sem jo in Vas morem zagotoviti, da se čutim po enomesecnem vživanju Vaše tečne in žlahtne Revalescière popolnem zdravega in okrepanega, tako da morem, ne da bi se tresel, pisati. Napotem sem tedaj, vsem bolnim to

Domače stvari.

— (Iz Novega mesta) se nam piše: Smrt je nam pokosila blagega rodoljuba; v soboto 31. januarja smo spremili na pokopališče gospoda Fr. Zamido, kaplana v

